

FILMFORM
THE
ART FILM
&
VIDEO
ARCHIVE

BB FILM i samarbete med Filmform presenterar:

Filmprogram för barn och unga Bästa Festivalen 25 okt–2 nov 2025

BB FILM är ett samarbete mellan Bästa Biennalen och Filmform där vi tagit fram ett filmprogram för barn och ett för unga. De två filmprogrammen streamas från Filmforms plattform och det enda som behövs för att visa filmerna är en skön plats, en stabil uppkoppling och en projektor eller skärm (projektor, stationär dator, laptop, surfplatta...). Filmprogrammen kan visas i sin helhet eller film för film. Visningen är obegränsad under Bästa Festivalen 25 okt–2 nov 2025 och helt kostnadsfri för nätverkets arrangörer.

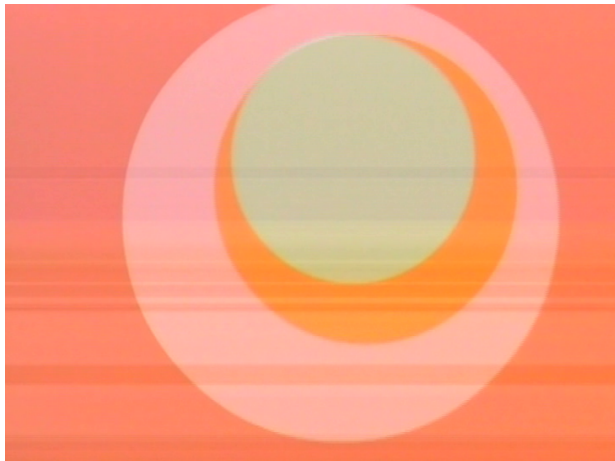
Idén om ett filmprogram under Bästa Festivalen är ursprungligen ett förslag från arrangörer i nätverket, som ett bra och viktigt komplement till övriga BB-program under festivalen. BB FILM utökar Bästa Biennalens utbud, närvaro och bygger nya nätverksgrenar.

*

Här följer korta presentationer av konstnärerna och filmverken och några enkla frågor till filmerna som kan inspirera till eget skapande. För unga finns också ett längre pedagogiskt inspirationsmaterial. Materialet är framtaget av Filmform för gymnasieskolan: *Videokonst – vad är det?* Bästa Biennalen har gjort ett urval ur Filmforms introduktioner och frågeställningar, som kan vara utgångspunkter för samtal och/eller workshoppar kring videokonst, till exempel frågor om identitetsskapande, självbild och andras blickar. Sedan är det givetvis upp till varje arrangör att avgöra vad som fungerar och passar bäst i det egna sammanhanget.

Bästa Festivalen 25 okt–2 nov 2025

Filmprogram för barn Total spellängd ca 24 minuter

Katarina Löfström

Whiteout

2001

3:41 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Katarina Löfström (f. 1970) är konstnär och arbetar främst med video, digitala animationer, ljudinteraktivitet och skulpturala installationer.

Animationen är inspirerad av de efterbilder en får på näthinnan efter att ha råkat titta in i solen. Katarina Löfströms animationer har en tydlig koppling till både måleri och musik, till det psykedeliska, 1970-talets dekorativa språk, modernismens färgfältsmåler eller ren minimalism, vilket är konstnärens medvetna flört med målerihistorien och musikkulturen. Musiken i filmen är skriven av den amerikanske DJ:n och performance-konstnären Terre Thaemlitz.

Varning! Titta aldrig rakt på solen, men du kan skapa efterbilder av solen utifrån din egen fantasi. Hur skulle du måla färgerna och formerna innanför dina ögonlock?

Lars Hedelin

Dinosaur Tears

2009, 4:46 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Lars Hedelin (f. 1982) är konstnär och animatör.

En liten film om dinosaurier. Filmen är en musikvideo till Molly Nilsson, svensk kompositör, sångerska och syntmusiker.

Kan dinosaurier gråta? Varför tror du att de gråter? Vad är en dinosaurietår för något? Vad skulle du göra om du träffade en gråtande dinosaurie?

Jockum Nordström

The Sunday Orchestra

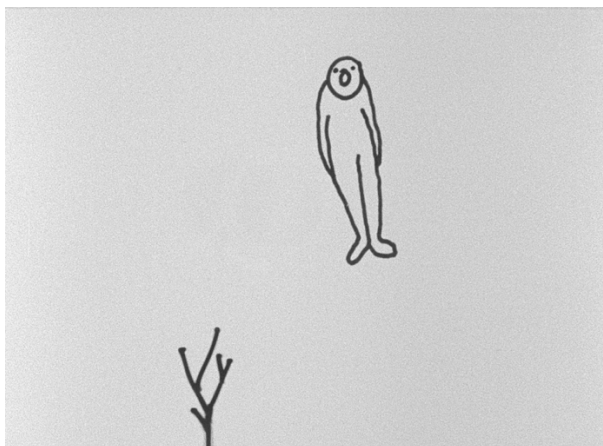
1994, 6:46 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Jockum Nordström (f. 1963) är känd för sina arbeten med teckningar och collage. Han har också gett ut flera illustrerade barnböcker.

Blyertsanimation till en melodi där en brokig skara jazzmusiker spelar sig fram längs New Orleans ödsliga gator bland hus och drömmar. Jockum Nordströms karakteristiska sätt att teckna är här satt i rörelse.

Vilka tror du att männen är? Varför går de omkring i staden och spelar? Vad händer med trumpeteten som faller i vattnet? Och varför klär de av sig?

Hans Nordenström

Mannen som flög

1960

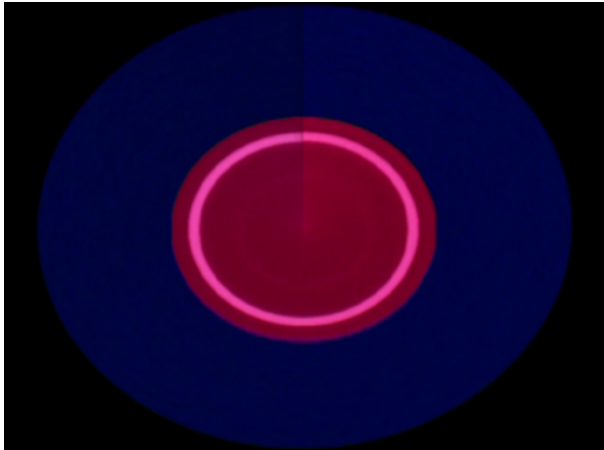
2:18 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Hans Nordenström (1927–2004) var arkitekt, men också verksam som konstnär, illustratör och serietecknare.

Animerad film med en svartvit tecknad figur som på ett absurt vis snubblar och tar sig fram genom liv och landskap.

Vad finns det i lådan som mannen drar ut? Har du fantiserat om att flyga som mannen i filmen? Hur tror du att världen ser ut för någon som flyger, för till exempel en fågel eller en fjäril?

Lina Selander

Inner Pond

2003

6:32 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Lina Selander (f. 1973) är konstnär och arbetar främst med video- och installation.

I *Inner Pond* syns en rundel. Rundeln är egentligen en böjd, horisontell och delad skärm. Sömmen är essensen, ytan utan utsträckning, linjen är mötet som allt relaterar till. Skarven i rundeln vittnar om bildens rektangulära ursprung. Ljusfenomen, räls och elledning, filmade på natten och kolorerade. Ett oändligt flöde av färg, ytor och ljus. Ljudet är en blandning av flera manipulerade ljud, bland annat knaster från en LP-skiva och "If Ye Love Me" av T. Tallis, reverserat och utdraget. En röst tycks sjunga "Save Me".

Färgerna rör sig som ringar på vattnet i en vattenpöl eller sjö, eller damm kanske. Vilka färger skulle dina vattenringar ha?

Bästa Festivalen 25 okt–2 nov 2025

Filmprogram för unga Total spellängd ca 41 minuter

Joanna Lombard

Who's That Girl?

2003

4:20 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Joanna Lombard (f. 1972) arbetar med foto, film, installation, ljud och text, ofta med iscensättningar av situationer med autentisk bakgrund som behandlar frågor om identitet, ursprung och utanförskap.

I den sex minuter långa morfningen får vi följa en ung kvinnas identitetssökande utifrån bilder tagna i en fotoautomat. Det ser ut att vara olika personer. Efter ett tag inser vi att det är samma tjej på alla bilder. Filmen fokuserar på hur vi bygger vår identitet med hjälp av jagets representation och hur vi påverkar vår yttre identitet genom våra förebilder. Grundmaterialet är 187 fotoautomatsbilder tagna under åren 1981–2001.

I filmen förändrar en och samma person sitt yttre genom ett stort antal bilder som avlöser varandra.

Förändras vår identitet hela tiden eller är den oföränderlig? Vilka och vad bestämmer hur vi ska vara? Var sitter personligheten? Kan vi uttrycka vår identitet genom kläder? Hur viktig är image för identitetsskapandet? Säger kläderna något om en människas inre?

Santiago Mostyn

Delay

2014

4:21 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Santiago Mostyn (f. 1981) är konstnär och arbetar med video, skulptur och installation.

Konstnären Santiago Mostyn rör sig likt en dansare längs Stockholms gator och koncentrerar sina rörelser kring Stureplan, nattlivets mecka i staden. Han imiterar människans rörelser, stryker deras kinder och placerar sig obehagligt nära. Hans ömhetsuttryck skapar reaktioner av förvåning, skratt, men också både motstånd och spegling. Musiken ackompanjerar rörelsemönstren, både tonalt och rytmiskt.

"Gatulivet i Stockholm bygger på principen om undvikande. Första regeln: undvik att befinna dig på gatan om det inte är nödvändigt. ... Andra regeln: om du befinner dig på gatan, undvik kontakt med andra människor. ..."

Den oavsiktliga kroppskontakten är något pinsamt, mildt uttryckt obehagligt och hanteras bäst som om det inte hade hänt alls.” Så skrev den kända amerikanska författaren Susan Sontag i essän ”Letter from Sweden” 1969. Fastän det har gått nästan 60 år sedan dess är det på många sätt likadant än i dag: många människor försöker undvika varandra när de rör sig ute på stan. Hur skulle du reagera om någon var så närgången som konstnären i filmen?

Elbe Wallin

Till den som bär mig (To my Carrier)

2018

5:53 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Elbe Wallin (f. 1996) är konstnär och illustratör och hennes verk inkluderar ofta text och video.

Filmen börjar och slutar som ett kärleksbrev skrivet till en rullstol. Det talade brevet, ackompanjerat av en tyst dans, reflekterar över personlighet i relation till funktionsnedsättning.

Vilka tankar, funderingar och känslor väcker filmen? Hur reagerar du när du ser att kvinnan sitter i rullstol? Vad säger det dig – om dig själv?

Roxy Farhat

A Toth for an Eye

2013

4:34 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Roxy Farhat (f. 1984) är konstnär och regissör och använder sig framför allt av video och performance i sitt konstnärskap.

I musikvideon till gruppen The Knifes låt med samma titel dekonstrueras bilder av manlighet, makt och ledarskap. I en sportmiljö, där en grupp män traditionellt betraktas som mäktiga och ansvariga, dyker en oväntad ledare upp. Ett barn kommer in och ger männen möjlighet att gå ur sina hierarkier, sin machokultur och rädsla för intimitet, när de följer henne in i en dans. Det finns ingen skam i hennes tjejjighet, snarare besitter hon en kunskap som männen förlorade för länge sedan. Verket bjuder in till att fundera över vilka människor vi litar på som våra ledare och varför, och vad vi kan lära av dem vi anser vara underlägsna.

Precis som låtens titel formulerar om uttrycket ”öga för öga, tand för tand”, berättar videon om omformulerade könsroller. Låten ingick i The Knifes sista album Shaking the Habitual – att skaka om det invanda synsättet och beteendet. Vågar du ta klivet ut ur din bekvämlighetszon?

Lilibeth Cuenca Rasmussen

Family Sha la la

1998

4:26 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Lilibeth Cuenca Rasmussen (f. 1970) är konstnär och arbetar med performance, skulptur, text och video.

Konstnären försöker dansa i takt till en discolåt tillsammans med hela sin familj, alla är klädda i svart. Deras tafatta dans utmanar idealet kring familjen som en homogen enhet. Verket både framhäver känslan av samhörighet med andra och upptäckten av personlighet och individualitet som kommer av den. Konstnären rekonstruerade filippinska barns koreografi när de dansar på gatorna och i sociala sammanhang. Hon är bosatt i Danmark och låten familjen dansar till är gjord av gruppen Dreamhouse, som visade sig vara från just Danmark, men det fick konstnären reda på långt senare. När hon valde låten tänkte att hon gav världen något från sitt födelseland och sedan förde tillbaka det till Danmark. I stället hade hon återförenat låten med sitt ursprung.

Ordet, begreppet och föreställningen om familj rymmer många associationer, tankar och känslor. Här gestaltas familjen som både en enhet och sex olika individer. Hur visar sig din individualitet i din familj eller hemmiljö?

Liselotte Wajstedt

Ansikten (Faces)

2008

3:29 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Liselotte Wajstedt (f. 1973) är en svensk-nordsamisk regissör och konstnär. Hon arbetar med dokumentärfilm, bildkonst, fotografi, skulptur- och textilkonst.

I filmen ser vi samiska ansikten framför en bakgrund med ståtliga fjäll. Deras ansikten är också som landskap och blir del av en större enhet. Musiken är komponerad av Peter Svensson och består enbart av röster. Den här filmen ingår även i en dansperformance: *Sami* av Charlotte Öfverholm.

Samer är Sveriges enda urfolk och en av Sveriges fem nationella minoriteter. Vet du vilka de övriga fyra är? Den samiska kulturen är starkt förknippad med naturen. Om du skulle göra en liknande bild men med ditt eget ansikte, vad skulle du välja för bakgrund som symboliserar ditt land eller din kultur?

Jonelle Twum

I Think of Silences When I Think of You

2023

9 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Jonelle Twum (f. 1992) är filmare, pedagog, researcher och kulturproducent.

En röst talar till den tysta kvinnan på bilderna och berättar om en förlovning i Ghana och annalkande migration i 1990-talets slut. Filmen är komponerad av stiliserade foton med arkivmaterial och reflekterande poesi. Med en blick som granskar tystnaden i bilderna berättas om en kvinnas sätt att navigera i världen, med önskningar och drömmar om Europa som kuliss.

Hur skulle din egen minnesfilm se ut? Vilka ljud ledsagar den? Vilka tystnader?

Julia Peirone

I am not Blonde

2022

8:04 min.

Med benäget tillstånd av Filmform

Julia Peirone (f. 1973) är konstnär och fotograf och är känd för sina olika porträttserier av flickor och unga kvinnor.

Inspirationen till filmen fick Julia Peirone när hon tittade på selfies som lagts upp på Instagram. Alla ansikten och uttryck får så lätt samma eller liknande miner och poser där. Peirone började fundera på masken som begrepp. Varför intar vi samma identitet i mötet med världen? Eller är det så att vi har bestämt oss för att just det här ansiktet, det här uttrycket, är det rätta i mötet med kameran? Och har kameran, som nu har ersatts av mobilen, blivit vår spegel? Tjejerna i filmen sminkar sig i samma mask/identitet – filmstjärnan Marilyn Monroe – men de använder kameran som om den vore faktisk en spegel. Det är en intim stund där tjejerna möter sig själva i uppbyggandet av sin identitet och i mötet med världen. I de olika porträtten upptäcker vi av alla de små misstag som uppstår under sminkningen. Det mänskliga kommer fram i det utsmetade läppstiftet och den kladdiga eyelineren. Som betraktare luras vi att läsa av samma bild, en Marilyn med blonda lockar, men i det repetitiva söker vi efter det som urskiljer sig åt. I misstagen möter vi människan.

Den moderna visuella kulturen gynnar självförhärlikande och är besatt av abstrakta skönhetsideal. I en tid då sociala medier starkt påverkar vår förståelse av världen omkring oss kan det vara svårt att skapa sin egen identitet utan andras tyckanden och åsikter, beundran och dömanden. Många unga kvinnor känner en frustration över de yttre ideal och krav som ställs på dem. Hur påverkas du av andras blickar, hur påverkar du med din blick?